

Євген ДУДАР

Посібник

Конденсованого
оптимізму

Від виробника:

Споживачу! Розум, як і совість, не купиш.

Продаються лише запчастини до нього — звивини.

**У вигляді порад, розумних
і не дуже розумних прикладів.**

ПЕРЕДМОВА

Читачу!

Не все, що велике за розміром, — вагоме за змістом і цінне за своєю суттю.

Дотримуючись цього життєвого досвіду, я вирішив дещо полегшити твоє читацьке життя. Розумію, яке воно сьогодні складне й нестерпне. Час шалено біжить. Нав'язує свої закони, норми і форми. Удосконалена комаха, що назвалася людиною, прагне встигнути вписатися у ці параметри. Аби не зостатися білою вороною.

Отже, для того, щоб не перевантажувати твій інтелект розлогими фоліантами, не обкрадати твій дорогоцінний час, я вирішив запропонувати тобі своєрідний літературно-філософський конденсат. Гарантую: на прочитання часу затратиш мінімум, зате на думання після цього — максимум. Оскільки практикою доведено, що інколи одне слово важить більше, ніж мішок полови, я дотримувався принципу лаконізму. Підбирав слова, які будять думку. А думальна активність, як запевняє філософ хутора «Мозамбік» Ваня Молдаван, ще жодній істоті не принесла шкоди.

Заувага занудливого автора:
матеріал подано у розхристаному
тематичному безпорядку не тому,
що автор лінувався впорядкувати,
а з любові до читача —
аби йому не набридало читати.

Розділ перший

Д'УДАРИЗМИ

- Дурість — також дар Божий, але зловживати нею не треба.
- Кожна влада намагається довести, що вона сильна, як ніколи, бо довести, що вона розумна, як ніколи, значно важче.
- Господи! Як грішно бути завжди праведним!
- Прометей був у значно зручнішому становищі, ніж українець. Йому клював печінку лише один орел. І то — одноголовий.
- Вчинити подвиг раз — кинутися на амбразуру, — не важко. Важко кидатися на амбразури щодня.
- Про героїв старих воєн згадують зазвичай перед новими.
- Ми всі стаємо святими, коли вже не можемо грішити.
- Перш ніж звинуватити когось у тому, що тебе продає, подумай і зваж, чи захоче хтось тебе купити.

- Сильний не поневолить сильного. Безсилий не визволить безсилового. Дурний не просвітить дурного.
- У тих, хто повзає, інфарктів не буває.
- За безсмертними не плачуть.
- Чому не бути Богом, коли на тебе моляться?
- Не кожен, від кого пахне ладаном, святий.
- Вбивав час, поки той не вбив його.
- Чоловік — це стовп, до якого прив'язана жінка, щоб інші знали, де її шукати.
- Пам'ять, як жінка, зраджує саме тоді, коли на неї найбільше покладаєшся.
- Любов до ближнього вимагає жертв.
- Ангели-хранителі також мають відчуття страху.
- Для того, щоб сміх перевернув світ, точкою опори має бути власне серце.
- Коли у гумориста нема почуття гумору — ще не страшно. Страшніше, коли нема почуття міри.

- Усмішка — повітря, яким дихає душа.
- Зараз багато не так літературних критиків, як літературних терористів.
- Сміх — не гріх. Але час від часу сповідатися за нього треба.
- Деякі книжки нагадують деяких красивих жінок: розтулила рот, аби сказати щось розумне, а вилетіла нісенітниця.
- Винаходи бувають різні. Одні розвивають цивілізацію, інші гублять її. Що змінилося б в історії людства, якби французький лікар Гільйотен не винайшов гільйотину?
- Той, хто боїться критики, уподібнюється тому, хто на брудне тіло зодягає чисту сорочку.
- Людині завжди чогось бракує: у дитинстві — розуму, у юності — досвіду, у зрілі роки — грошей, у перезрілі — здоров'я.
- Люди уже сьогодні живуть так, що їм, окрім здоров'я, більш нічого не треба.

- Боявся глянути правді у вічі, тому все життя брехав.
- Сімейні прогнози: хмарно з проясненням.
- Зло роблять люди, яких природа чимось обділила: розумом, талантом, людяністю або елементарною порядністю.
- Розумного собаку укусить блоха — він шукає блоху. Дурний — лає на місяць.
- Прожив життя, як собака: половину проспав, половину прогавкав.
- Птах, який боїться висоти — не птах.
- Коли людину загризають миші, вона з повагою дивиться на kota.
- Не слід сподіватися із хруща м'яса, від свині — такту, а від звіра — гуманності.
- Від духовної їжі також може бути виразка. Духовна.
- Воша ніколи не стане орлом, хоч вона під його крилами здіймається в небо.

- Людина живе буднями, а надіється на свята.
- Хто слави не любить, той не достойний її. Але славу, як і жінку, треба любити в міру своїх природних даних і парубоцьких можливостей. Інакше вона піднесе тобі гарбуза.
- Літаючі тарілки: міф чи дійсність? Літаючі тарілки повні — міф. Літаючі тарілки порожні — дійсність... Страшна...
- Те, що п'яний до нестями забулдига потрапляє до свого дому, пояснюється простою істиною: деякі види тварин наділені біологічними компасами.
- Начальники, як і жінки, люблять тоді, коли цілуєш їм руку.
- Чим менше людина має своїх принад, тим більше їй подобаються чужі.
- Для кожного, хто тоне навіть у калюжі, потоп усесвітній.
- Не чіпляйте крила неопіреном. Все одно вони не спроможні будуть їх розправити.

- Хорошу славу, як і нектар, треба довго і терпеливо збирати. І краплиною дьогтю можна її знеславити.
- Скаржився на безбарвне життя. Тому, де тільки міг, підфарбовував його дьогтем.
- Квітка тоді квітка, коли вона цвіте.
- Спасав душі, а плату брав тілом.
- Молодість свою розпродала уроздріб, а тепер намагається збути себе оптом.
- Людям корисно відвідувати звіринець, аби нагадувати собі, що вони не звірі.
- Тому, хто продає квіти, байдуже: купують їх на уродини чи на похорони.
- Де нема болю, там не чути стогону.
- Характер людський, як віск, при обробці любить тепло.
- Можна все життя вчитися на помилках і помилково померти.

- Гумор — найкоротша стежка до серця людини. Тому, що пісня і гумор — найживучіші елементи в генетичному коді нації.
- Дурень, який пливе своїм руслом, не страшний. Страшний дурень, якого залучають у русло політики. І прищеплюють йому думку, що він має право тим руслом керувати.
- Хочеш когось розпізнати — дай йому владу. Хоча б отакісіньку. Як заячий хвіст. Хоча б над віником.
- Замість відлучити від держави диявола, відлучили церкву.
- Де нема господаря, там кожен Кирило пхає своє рило.
- Закони пожирання: з'їдати те, що краще і ближче.
- Маса, як і маса, мають властивість остигати.
- Чим вищий будинок, тим мізерніший його хазяїн.
- Обважніле зело до землі хилиться.